

bortvisningen, nemlig hvordan man kan beskytte kvinderne, hvordan man kan beskytte mændene, og hvordan vi kan få politi og sociale myndigheder til at samarbejde mere om det her.

Det er det, der er begrundelserne for, at vi har rejst forespørgslen i dag, og så vil jeg på den baggrund håbe på, at vi får en god debat, for det er en meget, meget vigtig sag, vi diskuterer i dag.

Besvarelse

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Vold i hjemmet er et alvorligt problem, og derfor har regeringen de sidste mange år igangsat både forebyggende og støttende aktiviteter, som løbende så også er blevet styrket og effektiviseret. Indsatsen er på mange områder planlagt i fællesskab med Folketingets partier, og det er en styrke, for vi skal sikre os, at indsatsen over for vold er både langsigtet og holdbar. Vi er også nået langt, men jeg vil også være den første til at slå fast, at vold mod kvinder og børn i hjemmet stadig er et stort problem, et problem, som vi fortsat skal have fokus på, og som vi fortsat skal udvikle nye metoder til at formindske.

Selv om volden ofte foregår inden for hjemmets fire vægge, så er det ikke kun den enkeltes problem. Det kræver også en samfundsmæssig indsats. Fordi vold i hjemmet i vidt omfang foregår i det skjulte, er det nok så vanskeligt at gribe fat om det, og meget af den vold, vi ved finder sted i hjemmet, bliver aldrig en sag for hverken de sociale myndigheder eller politiet.

Kl. 10.40

Men det betyder ikke, at vi skal lade problemet ligge. De seneste tal tyder på, at omkring 65.000 kvinder hvert år bliver udsat for fysisk vold. I to ud af tre tilfælde er volden begået af den nuværende eller den tidligere partner. Det anslås, at ca. 29.000 børn årligt overværer, at deres mor udsættes for vold. Vi skal gøre alt for at komme disse krænkelse af kvinder og børn til livs, også selv om det er vanskeligt, og selv om området er tabubelagt.

Problemet kommer bl.a. til udtryk ved, at der er ca. 2.000 kvinder og 2.000 børn, der hvert år må søge ly på et af landets krisecentre. Vi ser også problemet i kraft af de mange henvendelser, der bliver rettet til krisecentrene, hvor kvinder efterspørger råd og vejledning til, hvad de skal gøre. Statistikken viser, at antallet af henvendelser og overnatninger på krisecentrene

ikke har ændret sig bemærkelsesværdigt over de seneste år, og det er jo på trods af den massive indsats og kampagner, der er kørt for at forebygge volden.

Evalueringen af den landsdækkende kampagne mod vold fra 2005 viste, at flere i befolkningen er blevet klar over voldens negative konsekvenser, end før kampagnen kørte. Evalueringen viser også, at kampagnen har bidraget til at nedbryde det tabu, som tidligere har omgærdet volden og har gjort, at vold stiltiende er blevet accepteret.

Men at antallet af kvinder og børn på krisecentre fortsat er så højt, gør det klart, at vold imod kvinder og børn er et omfattende problem, og der er ikke nogen enkel løsning. Når en stor del af problemerne er skjulte, ja, så må indsatsen bredes ud, så må vi tage mange forskellige redskaber i anvendelse. Vi må have en bred vifte af tiltag både i form af forebyggelse som f.eks. bekæmpelse af den negative sociale arv og oplysningskampagner imod vold. Men samtidig er det også vigtigt, at der er relevante, målrettede tilbud til kvinder og børn, når skaden er sket.

Justitsministeren vil senere redegøre for en række nye tiltag på det politimæssige område og retshåndhævelsesområdet, herunder tiltag, som sikrer, at der sker en samlet og koordineret indsats mellem den sociale og den politimæssige indsats i forhold til at dæmme op for volden.

Turen tilbage til et almindeligt liv kan være meget lang, når man som voldsramt kvinde sidder på et af landets krisecentre. Og derfor er det så vigtigt at forebygge og bekæmpe volden, før den udvikler sig og politiet skal tilkaldes for at rede trådene ud.

Som det første i rækken af initiativer, som regeringen har igangsat, vil jeg nævne, at vi jo sidste år i november diskuterede, hvordan vi kunne styrke indsatsen over for voldsramte kvinder og ikke mindst over for de voldsramte børn, og efter en grundig diskussion af, hvilke initiativer der allerede var søsat, blev vi enige om, at regeringen skulle tage nogle yderligere initiativer og bevilge flere ressourcer til området.

Baggrunden var, at vi fik en ny undersøgelse, der viste, at 29.000 børn vokser op i familier med vold. Vedtagelsen resulterede i en sekspunktsplan med initiativer som opkvalificering af fagpersoner i skoler og daginstitutioner, skærpelse af fagpersoners underretningspligt i forhold til vold mod børn, erfaringsudveksling og praksissammenhang kommunerne imellem samt en styrket indsats i forhold til kvinder og børn, der